

ע"פ 9705/17 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלוני

בית המשפט העליון

ע"פ 9705/17

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. פלוני

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 19.11.2017 ב-ת"פ 34796-01-16 שניתן על ידי כב' השופטת ט' חיימוביץ

תאריך הישיבה: ח' בטבת התשע"ח (26.12.2017)

בשם המבקש: עו"ד בני נהרי

בשם המשיבה 1: עו"ד דפנה שמול

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת ט' חיימוביץ) בת"פ 34796-01-16 מיום 19.11.2017, וזאת עד להכרעה בערעור.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירת סחיטה בכוח, לפי סעיף 427(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ובעבירת החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המבקש היה שותף למעשה מתוכנן שבמסגרתו עברו שני המתלוננים ואדם נוסף מסכת אלימות ואיומים מצידם של המבקש ושלושה נאשמים נוספים, אשר במהלכה אף נדרשו לשלם סך של 450 אלף ש"ח כל אחד. כמו כן הודה המבקש בעובדותיו של אישום נוסף, שלפיו החזיק ברשותו אקדח שאותו מצא בקיוסק שבבעלותו במשך מספר שנים, ואף העבירו בהמשך לרשות חתנו.

4. בגין ביצוע עבירות אלו, הושתו על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו שבין יום 6.1.2016 ליום 14.2.2016. מאחר שהודיע בא כוח המבקש במעמד גזר הדין על רצונו להגיש ערעור, הורה בית המשפט קמא כי המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 2.1.2018. כמו כן הוטלו על המבקש עונש מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים, אשר אינם מעניינה של בקשה זו.

5. המבקש הגיש לבית משפט זה ערעור על גזר דינו, ובצדו הבקשה דן לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו. המבקש סבור כי היענות לבקשתו חיונית על מנת שלא לרוקן מתוכן את ערעורו ולגרום לו נזק בלתי הפיך. זאת, לנוכח תקופת המאסר בפועל אשר נותרה לו לריצוי, שמשכה עומד על כ-16 וחצי חודשי מאסר; וכן בשים לב לכך שכתב האישום מונה חמישה נאשמים, ולפיכך ייתכן לשיטתו כי יוגשו ערעורים נוספים שיידרש לאחדם עם ערעורו שלו.

עוד עומד המבקש על כך שלאורך ההליך המשפטי שנוהל בעניינו היה משוחרר ממעצר, בכפוף לתנאים מגבילים אשר רוככו בהדרגה. המבקש מדגיש כי במשך תקופה זו, המצטרפת כמעט לכדי שנתיים, הקפיד להתייצב לכל הדיונים ולא נרשמה לחובתו כל הפרה של תנאי השחרור. לשיטת המבקש, אין לזקוף לחובתו את עברו הפלילי, שכן עבר זה מסתכם בשתי הרשעות בגין עבירות שנעברו בשנת 2012 לכל המאוחר, ואשר בגין לא נדרש לרצות עונש מאסר בפועל.

אשר לסיכויי הערעור, סבור המבקש כי אלה אינם קלושים, וכי עומדות לו טענות כבדות משקל כלפי סטיית עונשו לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת, בהינתן חלקו המוגבל במעשי האלימות; וביחס להיעדר אחדות בין עונשו לבין עונשו של נאשם 1, שעליו הוטל עונש קל משלו בשל חתימתו על הסכם עד מדינה, חרף חלקו המשמעותי במעשים.

6. המשיבה מתנגדת לבקשה. לשיטתה, בגזר דינו של בית המשפט קמא ניתן משקל הולם לנסיבותיו המקלות של המבקש, ולאורן נגזר עליו עונש המצוי בתחתית מתחם הענישה שנקבע. המשיבה גורסת כי סיכויי של הערעור להתייתר אילו תידחה הבקשה נמוכים. זאת, לנוכח מדיניות הענישה הנוהגת בגין מעשי האלימות שלהם היה שותף המבקש; עברו הפלילי של המבקש, שבגינו הוטל עליו עונש מאסר בעבודות שירות; מדרג הענישה המבוסס שערך בית המשפט קמא בין הנאשמים, וכן התייחסותו המנומקת לנסיבותיו הייחודיות של נאשם 1; והתרשמות שירות המבחן כי המבקש מתקשה ליטול אחריות על מעשיו, כמו גם הימנעותו ממתן המלצה טיפולית בעניינו.

בנסיבות האמורות, עמדת המשיבה היא כי אף אם יורה בית משפט זה על הקלה מסוימת בעונשו של המבקש, אין זה סביר כי יומר עונשו במאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. לבסוף, מצביעה המשיבה על החלטות קודמות שבהן נמנע בית משפט זה מלהיעתר לבקשות עיכוב ביצוע, שעניין עונשי מאסר לתקופות של כ-18 חודשים.

דיון והכרעה

7. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה, וכן לאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים בדיון שקיימתי לפניי ביום 26.12.2017 – הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

8. כידוע, הלכה היא כי נידון שנגזר דינו לעונש של מאסר בפועל יתחיל בריצוי עונשו באופן מידי, ואין בהגשת הערעור כשלעצמה כדי להביא לעיכוב ביצוע עונשו. החלטה על עיכוב ביצוע העונש תתקבל אפוא בנסיבות מיוחדות שיש בהן כדי לגבור על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית של גזר הדין (ראו: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)).

9. במקרה שלפניי, לא התרשמתי כי אכן קיימת הצדקה לסטות מברירת המחדל שלפיה ירוצה העונש באופן מידי, לא כל שכן משעוכבה התייצבות המבקש לתחילת ריצוי עונש המאסר במספר שבועות בידי בית המשפט קמא. אשר למשך תקופת המאסר שהוטלה על המבקש, הרי שזו אינה מן הקצרות. מפסקי הדין שאותם הגישו הצדדים לתמיכה בעמדותיהם ניתן ללמוד כי בקשות הנסובות סביב תקופות מאסר דומות אינן מובילות לתוצאה זו או אחרת באופן גורף, אלא מוכרעות כל אחת לגופה בהתאם לנסיבותיה הפרטניות.

10. אכן, חלקו של המבקש במעשי האלימות שבמוקד כתב האישום אינו עיקרי, ואולם אין בכך כדי לגרוע מחומרנה של מסכת ההתעללות שאליה היה שותף. לכך מצטרפת הרשעתו בעבירה הנוספת, כמו גם עברו הפלילי המכביד. תסקיר המבחן שהוגש בעניינו אינו חיובי, בהצביעו על מסוכנות בדרגה בינונית להישנות עבירות אלימות, ובהימנעותו מהמלצה טיפולית.

11. עיון בגזר דינו של בית המשפט קמא מלמד כי הוא מפורט ומנומק כדבעי, וכי ניתן בו משקל הולם לטענותיו של המבקש בדבר חלקו המשיני במעשים. כן ניכרת התייחסותו של בית המשפט קמא לסוגיית הסכם עד המדינה, ולהשלכותיו על אחידות הענישה בין הנאשמים בכתב האישום. בית המשפט קמא לא מצא כי טמון קושי בפערי הענישה שנוצרו בין עד המדינה לבין יתר המעורבים בפרשה, בהסתמכו על ההלכה המושרשת שלפיה אין תוחלת בעיקרון אחידות הענישה, מקום שהופחת עונשו של אדם בשל נכונותו לשתף פעולה עם גורמי אכיפת החוק (ראו למשל: רע"פ 6163/07 חדורה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (22.5.2008)).

12. לנוכח האמור לעיל, דומה – מבלי לקבוע מסמרות בדבר – כי סיכויי הערעור אינם גבוהים, ובפרט כי האפשרות להקלה בעונשו של המבקש, עד כדי המרתו בעבודות שירות – מוקשית. אינני סבור אפוא כי דחיית הבקשה עלולה לייתר את ערעורו של המבקש, ולפיכך לא מצאתי כי יש לסטות מברירת המחדל ולעכב את ביצוע עונש המאסר בפועל.

13. אשר על כן, הבקשה נדחית. המזכירות מתבקשת לקבוע את מועד שמיעת ערעורו של המבקש בהקדם, בכפוף לאילוצי היומן.

על מנת להקל על המבקש ולאפשר לו תקופת התארגנות נאותה, אני מורה על התייצבותו לריצוי עונש המאסר לא יאוחר מיום 1.2.2018 בשעה 10:00, בבימ"ר ניצן, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הליכי הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין

של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

יודגש, כי תנאי שחרורו של המבקש יעמדו בעינם עד להתייצבותו לריצוי עונשו, כאמור לעיל.

ניתנה היום, ט' בטבת התשע"ח (27.12.2017).

ש ו פ ט
